

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۸ مارچ ۲۰۱۸

تجزیه افغانستان پیشنهاد "گلبدین" به "غنی"!

۲

چهارشنبه- ۱۶ حوت ۱۳۹۶ - کابل:

۴- پیشنهاد گذاشتن ولایاتی چند به طالب زیر هر نام و به هر بهانه ای که باشد، معنای مستقیم آن رفتن به طرف حاکمیت های فدرالی است. یعنی همان چیزی که افرادی از قماش "لطیف پدرام" از بام تا شام آن را نعره می زنند. آیا دولت دست نشانده و طراح جنایتکار چنین پیشنهادی هیچ می دانند که در مقطع کنونی، یعنی در شرایطی که قوه فرار از مرکز قریب است در هر ولسوالی یک جزیره قدرت به وجود آرد، سپردن چند ولایت امروز به طالب، فردا به "گلبدین"، پس فردا به "جمعیت" و همین طور تا بی نهایت، چیزی جز تشکیل جزیره های قدرت مجزا، که هرکدام در صدد گسترش قدرت خود بر خواهند آمد، اعلان فاتحه عمومی برای خاک سپاری کشور ما افغانستان خواهد بود؟

نکند در اینجا قوم پرستان "باندارگ" و شریک جدید خیانت آنها "گلبدین" فکر می نمایند که داشتن ولایات مستقل، حق طالب به نمایندگی از یک قوم است و سایر اقوام حق ندارند چنین افکاری را در ذهن شان بپرورانند. در چنین حالتی به این کوتاه فکران متحجر باید گفت: آن دوره ها را گاو خورد که قومی بخواهد حین امتیاز گیری در صف مقدم و حین اجرای وظایف در آخر صف بایستند.

شرایط فعلی افغانستان قسمی رشد نموده که رفتن به سمت چنین سیاست هائی هیچ نتیجه ای به جز تجزیه افغانستان بار نخواهد آورد.

۵- فرض کنیم که تمایلات تجزیه طلبانه به وسیله دستی غیبی به یک باره و با یک شیپور خدائی در خاک افغانستان برچیده شود- از آن معجزاتی که شگافتن رود نیل نزدش هیچ باشد- سؤالی که باقی می ماند این است: آیا افغانستان در کل این ظرفیت را دارد که در کشور واحدی دوسیستم را برحیات باشندگانش مسلط سازد. چنین سؤالی را به منظوری مطرح نمودم که کسانی ادعای جمهوری خلق چین را که گویا موفق شده در یک کشور دو سیستم را همزمان عملی سازد- منظور تمام چین و هانکانک- پذیرفته ادعا دارند که گویا افغانستان و سایر کشور ها نیز موفق بدان خواهند شد. حال از این که بگذریم مقایسه افغانستان و چین همان قیاس مع الفارق معروف است که عاقلان می دانند کمترین ارزشی ندارد، این اصل باقی می ماند که آنها در گام نخست دوسیستم نه بلکه یک سیستم یعنی همان سیستم سرمایه دارانه است

و در ثانی رابطه هانکانگ با بقیه کشور، چیزی بیشتر از رابطه یک انگشت، با تمام بدن نیست. یعنی بدن هر زمانی که خود بخواد انگشت را به هر شکلی خواسته باشد حرکت می دهد.

حال وقتی تشکیل رسمیت یافتن چنان جزایر قدرتی در افغانستان مطرح باشد، گذشته از آن که آنها نمی توانند هر دو زیر یک قانون حیات به سر ببرند زیرا طالب به چیزی کمتر از اسلام ناب محمدی قانع نیست و دولت دست نشانده هم بنا بر سرشتش، نمی تواند خود را با اسلام ناب محمدی عیار سازد؛ و می باید در افغانستان دو قانون اساسی مناسبات بین مردم و حاکمیت و مناسبات بین حاکمیت ها را تنظیم نماید، مسؤلیت دیوار چین و عواقب وخیمی را که در رشد متفاوت باشندگان دو خطه به وجود آید چه کسی به عهده خواهد گرفت؟؟

هموطنان!!

این طرح همان طرح شکست خورده نجیب گاو است که می خواست در همکاری با "گلبدین" و به دستور "ک. ج. ب." و "آی. اس. آی" آن را عملی سازد، افغانستان نه ملکیت شخصی "باند ارگ" به خصوص "غنی احمدزی" هاست که با "ب۵۲" آمده و در شرایط اضطراری با آن فرار خواهند کرد و نه هم از "گلبدین" که بعد از نیم قرن تخریب تمام زیر ساخت های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور به نفع پاکستان، به دستور بادرانش دوباره به افغانستان آمده، آنچه را نتوانست با تفنگ به دست آرد، می خواهد با قلم و تجمع مثنی از خاینان ملی به دست آورد. این وطن از من و توی نوعی است که که به هزاران و میلیونها مانند ما برای حفظ آن جان داده اند، نه گریخته اند و نه هم گریز را با فرمان الهی مهاجرت تئوریزه کرده اند. به پا خیزیم به هیچ خاینی اجازه و فرصت ندهیم تا میهن ما را با "دیورند دیگری" باز هم نصف نمایند. این کافی نیست که علیه امیر عبدالرحمان به خاطر دیورند بدوبیراه بگوئیم، بلکه اگر وجدان داریم می باید پای پیش گذاشته علیه این توطئه، علیه دیورند جدید نقش و سهم تاریخی خود را ادا نمائیم. افغان بودن و وطن را دوست داشتن به ادعا و نفی دیگران ثابت نمی شود، بلکه با انجام سهم خود جهت حفظ آن ثابت می گردد. این گوی و این میدان!

دیده شود چه می شود!!